Diyaloğa karşı çıkanlar

Diyalog denilince akla gelen ilk mânâ bildiğiniz gibi “Hıristiyan-Müslüman” diyaloğudur… Yahudilerin inanç ve dinî yapıları Hıristiyan-Müslüman diyaloğu paralelindeki bir dayanışma ve işbirliğine zaten müsait olmadığından önceki yazılarımızda belirttiğimiz gibi konumuzun dışında kalıyorlar.

Bildiğiniz gibi bugüne kadar mütemadiyen diyaloğun mahiyetinden, çerçevesinden ve ehemmiyetinden bahsettik. Diyalog karşıtlarının da yaşadığı bir dünyada hadiseye isterseniz bugün de onların zaviyelerinden bakalım. Yani onlar açısından “diyaloğun mahzurları”na birlikte gözatalım.

Müslüman-Hıristiyan diyaloğuna karşı çıkanları yakından uzağa, dar daireden geniş daireye doğru sıraladığımızda ilk olarak karşımıza çıkanlar; dindeki hisseleri örümcek ağı kadar az ve zayıf kalmış, İslâmiyeti hristiyanlığın—güya—tasallutundan kurtarmaya çalışan, fiziken zamanımızda bulunduğu halde “anlayış” olarak enaz iki-üç asır gerilerde yaşayan saf Müslümanlar olacaklardır. Zihnen kimi, hayâlî haçlı seferleriyle veya yakınçağ emperyalist Avrupa’sının Asya’ya hücumlarıyla meşguldürler. Yeni Dünyadan, Resullahın tarif ettiği ahirzaman hadiselerinden ve de teknolojiyle bir köye dönüşen küremizden pek haberleri yoktur.

Bu garib ve saf Müslümanları; dini milliyetçilik refleksleriyle bilerek bilmeyerek resmî ideolojiye alet eden dindarlarımız takip eder. Sloganların şişirdiği yelkenlilerle açık denize açılmak isteyen bu gruplarımızı realitelerin en küçük fırtınası darmadağın edebilir. onlar da bu korkudan “resmî ideolojinin koylarında” hayatlarını isbata çalışırlar. Hıristiyan yedi düvelle savaşta olan bu kahramanlarımızın en büyük derdi, AB’nin millî devletimizi “ham!” etmesi ve misyonerlerdir. Türkiye sınırlarının dışına çıkamadıklarından deccaliyetin ülkeleri dinsizlik ve ahlâksızlık gayyasına sürükleyen dehşetli fırtınalarından haberdar da olmazlar.

Biraz daha ileriye gittiğinizde mutlaka hanedanlarla karşılaşacaksınız. AB’yi, idarelerine son verecek bir felâket olarak gördüklerinden, AB’nin kültürünün mayası olan “Hıristiyanlığa” şiddetle karşı çıkarlar. İnsanî değerler, İslamî değerler veya Hıristiyanlığın temel değerleri arasında hiç fark görmezler. Zira, her üç değer kategorisi de “hanedanının” esas aldığı münafıklık, sefahet ve gizli dinsizliğe darbe vuracağından “diyalogdan” nefret ederler.

Hanedanın emrinde kimi kollukçu, kimi taşeron ve bazıları da “değnekçi” vazifesi yapan daha başka diyalog karşıtları da gözümüze ilişenler arasında. Fakat yazımızın çerçevesi dar olduğundan şimdilik onlardan bahsetmeyeceğiz.

Diyaloğa dar dairede veya millî sınırlar dahilinde karşı olanlarla müttefik çalışan hariçteki gruplar da en az onlar kadar önemlidir. Francis Fukuyama ile Samuel Huntingtona Müslüman-Hıristiyan diyaloğunu veya ittifağını soramazsınız. onlar, dinsizliğin ve sefahetin Asya orijinli semavî dinlere galebe çalarak zamanın sonunu getireceğinden o kadar eminler ki… Temel insanî değerler ile savaş içinde olanlar, pis menfaatlerine gen teknolojisini alet eden menfaat şebekeleri ve

sefahati hürriyet zannedenler hem diyaloğa ve hem de diyaloğun her iki tarafında oturan semavî din mensuplarına temelden karşı çıkarlar. Diyaloğu mesleklerine inecek en büyük darbe olarak gördüklerinden, gayr-ı meşru yollarla kazandıkları paranın bir kısmını "Müslüman-Hıristiyan" yakınlaşmasının önüne geçmede kullanırlar.

Yine dış dairede, bizdeki saf ve avam Müslümanlardan oluşan "diyalog karşıtlarına" mümasıl, dış dairede de geleneksel, zihinleri ikinci Avrupalılarca iğfal edilmiş ve kısmen saf dindar, bir "diyalog karşıtı" sınıfla karşılaşabilirsiniz. Avrupa´daki muhafazakâr ve Hıristiyan partilerin beyin idaresine sızarak oradaki Hıristiyanları yanlış bilgilendiren ve yönlendiren virüslerin tahribatı da bu çerçevede ele alınabilir.

Bir de suistimale uğradığından "diyaloga" karşı çıkan bir sınıf var ki, mensuplarına her iki tarafata da rastlanabilir. Dinin siyasete, ticarete ve şahsî nüfuza çokça alet edildiği bir dünyada, elbetteki "diyalog"da aynı şeylere alet edilecektir. Fakat istismarlardan dolayı dinden vazgeçmediğimiz gibi, "Müslüman-Hıristiyan diyaloğundan" da vazgeçecek değiliz. Biz diyalogda; samimiyet, şeffaflığı, hilesizliği ve fıtrî karagözlülüğü esas almaya çalışıyoruz.
Hem geniş, hem dar dairedeki karşıtların isimlerini çoğaltmak mümkündür. Umumî ve global bakışımız yeterli olamadığından şimdilik bunlarla yetinelim. Fakat görüyorsunuz ki; hakikaten "diyaloğa" karşı olanlar, kendi zaviyelerinden haklı görünüyorlar. Diyalog belasıyla kaybedecekleri statü, menfaat ve iktidarlara helal yollarla ulaşmaları mümkün olmayacaktır.